

מסכת ראש השנה

פרק ב משנה ה

חָצֵר גְּדוֹלָה הָיְתָה בִּירוּשָׁלַיִם, וּבֵית יַעֲזֶק הָיְתָה נִקְרָאת, וּלְשֵׁם
כָּל הָעֵדִים מִתְפַּנְסִים, וּבֵית דִּין בּוֹדְקִין אוֹתָם שָׁם. וְסְעוּדוֹת
גְּדוֹלוֹת עוֹשִׂין לָהֶם בְּשַׁבִּיל שְׂיָהוּ רְגִילִין לָבֹא. בְּרֵאשׁוֹנָה לֹא
הָיוּ זָזִין מִשָּׁם כָּל הַיּוֹם, הִתְקִין רַבּוֹן גַּמְלִיאֵל הַזֶּקֶן שְׂיָהוּ
מִהֲלָכִין אֶלְפִים אִמָּה לְכָל רוּחַ. וְלֹא אֵלּוּ בְּלִבָּד, אֲלָא אַף
הַחֲכָמָה הַבָּאָה לִילָד, וְהַבָּא לְהַצִּיל מִן הַדִּלְקָה וּמִן הַגִּיס וּמִן
הַנֶּהָר וּמִן הַמַּפֶּלֶת, הָרִי אֵלּוּ כְּאֲנָשֵׁי הָעִיר, וַיֵּשׁ לָהֶם אֶלְפִים
אִמָּה לְכָל רוּחַ: